

at jeg slet ikke synes, vi skulle pålægge ulandene reduktioner, så er det dog et fremskridt, at ilandenes skal være større – er hr. Martin Lidegaard så ikke enig i, at det, EU har foreslået, er det omvendte, nemlig større reduktioner i procenter hos ulandene end hos ilandene? Og vil hr. Martin Lidegaard garantere, at EU ændrer forhandlingsstrategi efter det her?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu tror jeg omsider, jeg er nogenlunde med på, hvad det er, Enhedslisten præcis mener. Men altså, sagen er jo, at det mandat, der bliver givet den danske regering til at kæmpe med i EU, jo ikke altid er det samme, som EU's position ender på.

Vi kommer med vores stemme i EU, og gudsketakoglov hvor er det godt, vi har et EU, så vi overhovedet kan kæmpe for de her ting, så vi har en stemme i de multilaterale organisationer. Men det er klart, at det, som vi vedtager i det danske Folketing, ikke nødvendigvis er det, som ender med at være EU-positionen. Det kan vi aldrig sikre os. Vi har godt nok betydelig mere indflydelse, end man egentlig skulle forestille sig, på de her ting, men vi er selvfølgelig ikke alene om at træffe beslutningerne, og det er også en kendt sag, at der er stor uenighed i EU om, hvor man skal lægge snittet i de her forhandlinger. Her skal jeg være den første til at medgive, at jeg også synes, at nogle i EU er alt for fodslæbende, og at det europæiske mandat nogle gange også er for fodslæbende.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er nu hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Jeg synes, det er godt, vi får forespørgslen. Man kan sige, at det sådan set er kulminationen her i Folketinget på to forespørgsler sidste år om den her runde, og nu får vi så den tredje samt en række spørgsmål, og nogle af os var med i Hongkong.

Derfor har jeg lige lyst til fra starten at sige, måske også lidt til Enhedslistens ordfører, at der jo rent faktisk er sket om ikke en stor revolution, så en lille revolution i den danske indstilling på det her område fra sidste år på den her tid til nu. Dengang havde vi en stor diskussion og en hård diskussion om, hvorvidt det var ulandene, vi skulle tage parti for, og hvorvidt vi skulle afvikle

eksportstøtten osv. osv. Det var vi ikke enige om, der var kæmpeslagsmål her i Folketinget.

SF, Socialdemokratiet og De Radikale fremsatte forslag til vedtagelse for sig selv, og regeringspartierne og deres støtteparti havde deres egen vedtagelse. Vi fandt så en slags enighed op til Hongkongmødet, det var meget mere fornuftigt, og her står vi faktisk med noget, hvor jeg begynder at sige: Nu er det ved at være der.

Det havde da været godt, vil jeg sige, om vi havde haft den for et år siden, det havde været fremragende, det havde været langt bedre, og den danske forhandlingslinje i EU havde været bedre. Men at komme og sige, at den danske forhandlingslinje i EU og dermed muligheden for at præge udviklingen nu er ret dårlig, ville være stor forfalskning af virkeligheden. Vi kommer til at tage de fattige landes parti, vi kommer til at være dem, der er i front for at afvikle eksportstøtten osv. osv. Det er vel den indflydelse, Danmark kan have i den situation.

Kl. 16.15

Hvad er skrækscenariet? Jeg er helt enig i påpegningen af, at det kan gå galt. Der gives for få indrømmelser fra den rige del af verden, der gives også for få indrømmelser fra EU, men hvad er skrækscenariet her? Jeg hører til dem, som mener, at skrækscenariet er, at det hele falder sammen, og at de store økonomiske magter i verden, dvs. USA og EU, går i gang med at tænke bilateralt. Der er mange i EU, der er optaget af det, og hvorfor er det ikke på bordet her? Det er, som om Enhedslisten ikke har set det. Hvis det hele bryder sammen, hvis der ikke kommer et resultat, får ulandene ikke et talerør og ikke et sted, hvor de kan kæmpe deres sag. De får ikke et sted, hvor de bliver betragtet som nogenlunde jævnbyrdige, og så står vi i en situation, hvor de fattige virkelig står med hatten i hånden over for de rige. Risikoen er altså, at det bryder sammen, og at vi ikke har et ordentligt WTO fremover.

I vores forslag til vedtagelse vil jeg understrege afviklingen af eksportstøtten. Vi vil gerne have den skrevet op til 70 pct. inden 2010, og jeg vil lægge vægt på, at vi, foruden det der står i vedtagelsen, også sørger for at sikre bedre mulighed for at eksportere miljøvarer. Vi kunne måske også få en enkelt kommentar fra udenrigsministeren om miljøforhandlingerne, siden der også forhandles miljø som en del af det her.

Jeg vil også gerne tilkendegive, at jeg er meget enig i det, som blev påpeget af hr. Morten Messerschmidt om syd-syd-handel. Det er jo